

יש הסכמים,
יש הבטחות,
אך איפה התוצאות?

אם חיפש מישהו הוכחה נוספת לכך שהחברות איננה שוררת בתנועת הליכוד, היא סופקה בשבוע שעבר כאשר שאול רחמים, איש-עסקים באר-שבע, חבר תנועת החרות, הגיש כתב-תביעה בבית-הדין הפדרלי המחוזי בעירו נגד חבר המפלגה הליברלית מתל-אביב, יעקב בריגרא, מנכ"ל מרכז-הירידים שבנגידה-התערוכה בתל-אביב. האמת היא, שהתביעה לא רק הוכיחה כי אין חברות גדולה בין חברי הליכוד, אלא היא מראה גם כיצד עושים עסקים בארץ, כיצד מקיימות הבטחות גדולות ומהו המרחק מראש-שיתה של יוזמה עסקית לביצועה הסופי.

רחמים תבע עשרה מיליון שקל מבריגרא וחברת אקספומדיה מגבע-תיים, שבבעלות יעקב ברוש ויעקב תבור. העילה לתביעה: ביולי 1983 הציע בריגרא לרחמים לקיים יריד אדם ומעונו בכאר-שבע. בריגרא הסכים לרחמים שהחברה שבבעלותו, גלי-הנגב, מתאימה למטרה זו. המנכ"ל הנמרץ מתל-אביב ביקש לערוך את התערוכה בחודש מרס. הסיכום היה שרחמים יכשיר את השטח, ואילו מרכז-הירידים ישלם לרחמים סכום השווה ל-50 אלף דולר, עבור שכירת השטח, התאמתו לצורכי היריד והוצאות הטיפוול. בריגרא התחייב שהוא יהיה אחראי לפירוק-היריד ואם לא יצליח לבצע זאת, תיעשה העבודה על-ידי אנשיו של רחמים תמורת תשלום נוסף.

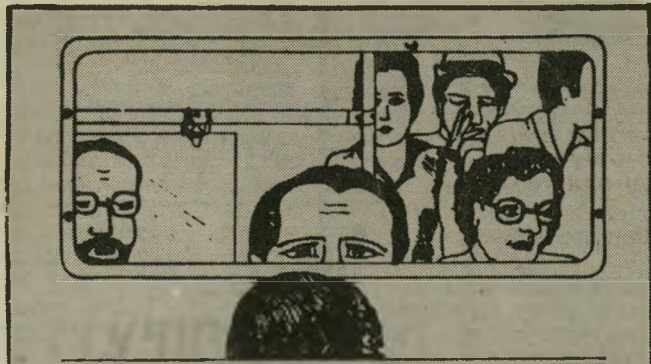
מנכ"ל בריגרא
להט לא רצה, נאווי כן רצה

ואו, בחודש ינואר האחרון, הודיע בריגרא לרחמים שראש עיריית תל-אביב, שלמה להט, מתנגד שמרכז-הירידים, שהיא חברה עירונית, תפעל מחוץ לתל-אביב וכי היריד בבאר-שבע ישא את השם אדם ומעונו, השמור ליריד השנתי בעל שם זה בתל-אביב. לכן, הסביר בריגרא, יימסר הפרויקט לאקספומדיה, הקשורה למרכז-הירידים, ולבריגרא אישית. הוא בהכרח שהחברה תמלא אחרי כל ההתחייבויות שהוא נטל על עצמו. שם היריד שונה מאדם ומעונו לאביב וכאשר נפתח, ביקרו בו אלפים רבים מתושבי באר-שבע.

אך למרות ההסכם החתום, לא עמדו אנשי הצפון בהתחייבויותיהם: הם לא שילמו, כמוסכם, וגם לא דאגו לנקות את שטח הבריכה, אחרי תום היריד.

לרצונו, כשהתברר שהוא ריכז קרוב 40% אחוז ממניות חברת הביטוח סהר הנסחרות בבורסה. אחרי להצעים של מישפחת סחרוב בעלת סהר, הוא מכר אותן תמורת מניות של פי-בי, את הבריכה, גלי-הנגב, רכש רחמים, מחבר

של מרכז-הירידים, לרגל בחירת מועמדיהם לכנסת, טען להגנתו, שהיה זה אליהו נאווי, ראש עיריית באר-שבע, שפנה אליו וביקש ממנו לקיים תערוכה גדולה בכירת-הנגב. בריגרא הסביר לנאווי שמרכז-הירידים יוכל

נהג יקרו

הסתכל קדימה לכביש ולא אחורה לחפש מעשן, חיינו בידינו ולא בידי שר הנדיאות!

ברות, אגודת המעשנים
בריא, פעיל ומתפקד

להיות לעור ולעצה בלבד, ואת הביצוע יש להטיל על גוף אחר. ואכן, הגוף הזה, אקספומדיה, טען בכתב-ההגנה, שלבר-גרא אין כל קשר לסיכוסך בינם ובין רחמים, ורחמים רק מנסה, כדרכיהם, לסחוט אותם. לגופו של עניין, אפשר להכין מכתב-ההגנה, כי הם לא עמדו בהתחייבויותיהם כלפי רחמים, מפני שלטענתם גם רחמים לא עמד בהתחייבויותיו. מערכת-החשמל שהתקין לא עמדה ברדישות.

חרות רווקא, אחד עמיחי מאור, שהיה זקוק למוזמנים. עזרו ועצה. בריגרא, שאירח בחורשים האחרונים את מרכזי הליברלים וחירות בבניין הרב-תכליתי

בריאות

חוק עולה בעשן

המעשנים המושבעים הקימו
שדולה לביטול החוק
המפלה אותם לרעה.

מערכת הבחירות היא הודמנות לקבוצות שונות ללחץ על הרשימות המתמודדות, לדרוש מהן הבטחות מזורות ולאיים עליהן בפתק-הבוחר. כמה חובכי עישון מושבעים הקימו זה לא מכבר עמותה בשם אגודת המעשנים. שפנתה לכל המפלגות ברשימה שייתחייבו לבטל את החוק האוסר לעשן במקומות ציבוריים.

מינועט של סאדיסטים. הירי-בים, אותם שאירגנו את דעת-הקהל אשר גרמה לחקיקה האוסרת עישון, הם לדעת האגודה, מיעוט קטן של מטרידנים פאתולוגיים. היפוכונדרים, מהרחרייריב וסאדיסטים. מיעוט זה אינו מונה יותר מ-3% של האוכלוסיה. ביום הבחירות, כמובן, ערכם של המעשנים — שהם 35% של הציבור — הוא גדול הרבה יותר.

האגודה, מודה יוסף בן-כוכב, יו"ר האגודה, איש באר-שבע, הנקיטין גם יכול להיות, אולם התעמולה נגד העישון היא מוגזמת, ללא כל פרופורציה לנוק שבעישון. אילו רק חצי ממה שאומרים נגד העישון היה נכון, אני ועוד הרבה אנשים כמוני היינו צריכים למות מטרידניות ככר לפני 20 שנה. לעומת זאת, אנו רואים וקנים כמוני (65), שהם בריאים, פעילים ומתפקדים מצויין.

העולם הזה 2442

רבין, דיין ונרקיס בשערי-האריות
לחטוף את התהילה מלוי אשכול

לבריטים של 1917. את המינשר שהוציא דיין הוא כתב בחופזה במטה של עוזי נרקיס, בבנייני האומה, ושירד אותו מייד ברדיו, תוך שהוא חוטף את התהילה מלוי אשכול, ראש הממשלה. אחד החמייני. רבין ונרקיס הוני צחו בתצלום המפורסם בדרך מיקרה.

ישך לתור אל בוס-הניצחון

כה, ברגע האחרון, זכו יצחק רבין, הרמטכ"ל, ועוזי נרקיס, אלוף פיקוד המרכז, להצטרף גם הם לצעידת הניצחון.

למעמד המכובדים קדמה תחרות סמויה מאחרי הקלעים: מי יהיה אבי הניצחון. אף שבתוך העיר העתיקה היו כבר צנחנים וגם דתיים, שחשו לכותל, עוד לא פורסם רשמית על כיבוש העיר. דיין מיהר מאוד להצטלם בפזזה של כובש, כי הוא רצה להיות לפני אשכול, ואשכול לא רצה לפרסם את דבר הכניסה עד שהוא יבקר.

יש תצלומים שהפכו מפורסמים באקראי, מפני שהצטילו רגע היסטורי. יש תצלומים שהפכו מפורסמים בגלל איכותם, מפני שהצטילו רגע דרמטי. ויש גם תצלומים אשר תוכננו בקפידה על-ידי אומני-תעמולה, אשר הועידו אותם מראש להיות מפורסמים.

עם הסוג האחרון נמנה תצלום שקישט הרבה אלבומי-ניצחון אחרי מילחמת-ששת הימים, התצלום שבו נראה משה דיין נכנס בשערי-האריות. פוזזה של כובש. כמלאת 17 שנה לכיבוש ירושלים סיפר עוזי נרקיס,

כיצד אירגן משה דיין את התצלום המפורסם בשערי-האריות

האם-לאם. נרקיס, שותף זוטור בתצלום, שעיטר למחרת את כל העיתונים היומיים בישראל, התעניין לאחר מעשה במינהגם של עמים אחרים בהודמנויות רמות. לעומת החאפילאפ של משה דיין, את הכניסה של אלנבי לירושלים תיכננו הבריטים במשך שבוע, אחרי שהכל נגמר, ישנו על התיכנון במשרד-החוץ הבריטי ושלחו לאלנבי פקודות של קילומטר איך לעשות כל דבר. הוא כתב מינשר, שאת ניסוחו אישרו בלונדון. היו גינוני לישראלים של 1967 היו גינוני ניצחון הרבה יותר פרימיטיביים מאשר

ההצטרף לתצלום המפורסם, לכתבת דבר, עליוה ולך:

מכולנו היה משה דיין בעל ה-תודעה ההיסטורית העמוקה ביותר. ביום רביעי הוא הודיע לי שהוא בא להצטלם בשערי-האריות. אני לא הייתי מעז לעשות את זה. הוא הגיע עם פמלייה שלמה, וכשהתחילו להיכנס פנימה, עצר להתי-ארגנות. הביט לעבריו ובוראי חשב לעצמו, שבכל זאת אינו לכר. הזמין, איפוא, את רבין והצטלם בחברתו. ואז חשב עוד, וקרא גם לי להתלונן לצעור והצלמים התחילו לצלם.